

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆତ୍ମେକ୍ଷ୍ମକ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା କୁଡ଼ି

Jeff Pippenger
2025-12-26

ସଂଖ୍ୟା କୁଡ଼ିଏ

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାଖଲକର ବିନାଶ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ଘଟେ ।

ପେଟୁଏଲଙ୍କ ପୁଅ ଯୋଏଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ଆସିଲା ।

ଏହା ଶୁଣି, ହେ ବୃଦ୍ଧମାନେ, ଏବଂ ହେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାମାନେ, କର୍ଣ୍ଣପାତ କର । ଏମିତି କି ତୁମମାନଙ୍କର ଦିନରେ, କିମ୍ବା ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଦିନରେ କେବେ ଘଟିଥିଲା? ଏହା ବିଷୟରେ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହ; ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପିଢ଼ୀକୁ କହନ୍ତୁ ।

ପାଲ୍ଲରଞ୍ଜନ ଯାହା ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲା, ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇଦେଲା; ଏବଂ ଲୋକଙ୍କୁ ଯାହା ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲା, ତାହା କ୍ୟାଙ୍କରଞ୍ଜନ ଖାଇଦେଲା; ଏବଂ କ୍ୟାଙ୍କରଞ୍ଜନ ଯାହା ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲା, ତାହା କ୍ୟାଟରପିଲର ଖାଇଦେଲା ।

ହେ ମଉମାନେ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଓ ବିଳାପ କର; ହେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସପାୟୀ ସମସ୍ତେ, ହାହାକାର କର, ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିମନ୍ତେ; କାରଣ ସେହି ତୁମ ମୁଖରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛି । ଯୋଏଲ 1:1-5 ।

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ହେଉଛି ଆତ୍ମେକ୍ଷ୍ମକର ଉପମା, ଏବଂ ସେହି ଉପମାରେ ଜାଗ୍ରତ ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଗହମ ଓ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଏ; ସେହି ସମୟରେ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଜାଣି ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ”ରୁ “କାଟି ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି” । “କାଟି ଦିଆଯାଇଛି” ଶବ୍ଦଟି ଅତ୍ରାମଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଚୁକ୍ତିଗତ ପଦକ୍ଷେପକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଆଚାରରେ ଏକ ବନ୍ଧୁରୀ, ଏକ ଛେଳୀ ଓ ଏକ ମେଷକୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡରେ କାଟାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଏକେଇ ଚୁକ୍ତି-ଅଂଶରେ, ଇଶ୍ୱର ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ନ୍ୟାୟବିଚାରରେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ପରିଦର୍ଶନ କରିବେ ।

ଏବଂ ସେ ଅତ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟରେ ଜାଣ, ତୁମର ସନ୍ତାନ ତାଙ୍କର ନୁହେଁ ଏମିତି ଏକ ଦେଶରେ ପରଦେଶୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରି ଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳେଶ ଦେବେ; ଏବଂ ଯେ ଜାତିଙ୍କର ସେମାନେ ସେବା କରିବେ, ସେହି ଜାତିକୁ ମୁଁ ବିଚାର କରିବି; ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ବହୁତ ସମ୍ପଦ ସହିତ ବାହାରି ଆସିବେ । ଏବଂ ତୁମେ ଶାନ୍ତିରେ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ; ତୁମେ ଶୁଭ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସମାଧି ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ । ଆଦିପୁସ୍ତକ 15:13-16 ।

ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଶାଙ୍କ ପିଢ଼ୀରେ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା, ପ୍ରଭୁ ଦଶ ଆଜ୍ଞାକୁ ଇଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କ ଚୟିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ନିବନ୍ଧନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେହି ଦଶ ନିୟମର ଦ୍ୱିତୀୟତରେ ଅତ୍ରାମଙ୍କ ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଆଲୋକ ବିଶେଷ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ତୁମେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ଖୋଦା ମୂର୍ତ୍ତି, କିମ୍ବା ଉପର ଆକାଶରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, କିମ୍ବା ତଳ ପୃଥିବୀରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, କିମ୍ବା ପୃଥିବୀର ତଳେ ଜଳରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ସାଦୃଶ୍ୟ ତିଆରି କରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ । କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ସେବା କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ର ଭୁ ତୁମର ପରମେଶ୍ୱର, ଜଣେ ଇର୍ଷାଳୁ ପରମେଶ୍ୱର; ଯେମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପିତାମାନଙ୍କ ର ଅଧର୍ମ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଦିଏ; ଏବଂ ଯେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ମୋର ଆଜ୍ଞା ମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ହଜାର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

କରୁଣା ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରେ। ଯାତ୍ରା । ପୁସ୍ତକ 20:4-6।

ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ଚାରି ପିଢ଼ୀ, ଇର୍ଷାନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ଭାବରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ବିସ୍ତାରରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଇର୍ଷାଭାବ ଖୋଦା ପ୍ରତିମାମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତତାରେ ରଖାଯାଇଛି । ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ସହ ଆମେ ଏକ କ୍ରମାଗତ ବିଚାରକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛୁ । ସେହି ବିଚାର ସେହି ଜାତି ଉପରେ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ବନ୍ଧନରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ; ତାହା ପରେ ଆମୋରୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାର ହେବ । ଅବ୍ରାହାମ ଏକ କ୍ରମାଗତ ବିଚାର-ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଘରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ କ୍ରମେ ସମଗ୍ର ଜଗତ ମାଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଏ; ଏବଂ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେହି ବିଚାର-ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାନବଜାତିକୁ ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରେ—ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ସେମାନଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ସେମାନଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି; ଏପରିଭାବେ ଏହା ରବିବାରୀୟ ଆଇନର ପୂର୍ବଛାୟା ଦେଇଥାଏ, ଯାହା ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ଘୋଷଣା କରେ, “ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତେବେ ମୋର ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କର ।”

ଯେ ସମୟରେ ସିନାଇ ପର୍ବତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଭାବ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏବଂ ଯେହୋବା ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଥମ ପଟିଆଦୁଇଟି ପରି ତୁମେ ପଥରର ଆଉ ଦୁଇଟି ପଟିଆ କାଟି ନିଅ; ଏବଂ ଯେ ପ୍ରଥମ ପଟିଆଦୁଇଟିକୁ ତୁମେ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଥିଲା, ସେହି ବାକ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଏହି ପଟିଆଗୁଡ଼ିକରେ ଲେଖିବି । ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବ, ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ସିନାଇ ପର୍ବତକୁ ଉପରେ ଆସିବ; ଏବଂ ସେଠାରେ ପର୍ବତଶିଖରରେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ । ଏବଂ କେହି ମଣିଷ ତୁମ ସହିତ ଉପରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପର୍ବତରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ପର୍ବତର ସମ୍ମୁଖରେ ମେଷପାଳ କିମ୍ବା ଗୋଧନ ମଧ୍ୟ ଚରିବେ ନାହିଁ ।”

ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରି ପାଥରର ଦୁଇଟି ଫଳକ କାଟିଲେ; ଏବଂ ମୋଶା ପ୍ରଭାତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସକାଳେ ଉଠି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ସେହିପରି ସାନନ୍ଦ ପର୍ବତକୁ ଯାଇଲେ, ଏବଂ ନିଜ ହାତରେ ସେହି ପାଥରର ଦୁଇଟି ଫଳକ ନେଇଗଲେ । ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘମଧ୍ୟରେ ଅବତରଣ କରି ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା କଲେ । ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖଦେଇ ଗମନ କରି ଘୋଷଣା କଲେ,

ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାମୟ, ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର; ସେ ସହସ୍ର ସହସ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ କୃପା ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଅଧର୍ମ, ଅତିକ୍ରମ ଓ ପାପ କ୍ଷମା କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ; ପିତାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

ତେବେ ମୋଶା ଶୀଘ୍ର କରି ପୃଥିବୀପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ମସ୍ତକ ନମାଇ ଉପାସନା କଲେ । ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଏବେ ମୁଁ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇଥାଏ, ତେବେ, ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ମୋର ପ୍ରଭୁ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହା ଏକ ଗର୍ଭନ୍ଦକଠିନ ପ୍ରଜା; ଏବଂ ଆମର ଅଧର୍ମ ଓ ଆମର ପାପ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମକୁ ତୁମର ଉତ୍ତରାଧିକାର ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ । ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 34:1-9।

ବ୍ୟବସ୍ଥା । ର ଦ୍ଵିତୀୟ ଦାନ 1850ର ପାଇଓନିୟର ଚାର୍ଟ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଏ । ପ୍ରଥମ ପଟିକାଗୁଡ଼ିକ ଭଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପଟିକାର ସଂଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ତ୍ରୁଟି ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ର ରକ୍ଷା କି ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ବାକ୍ୟର ବିଧିଗୁଡ଼ିକର ରକ୍ଷା କି ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେବେ ଦୁଇଟି ପଟିକା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଚଳିତ କରାଗଲା, ଶିବିରରେ ପ୍ରକୃତ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା; ଏବଂ ଯେବେ 1850ର ଚାର୍ଟ ପ୍ରଚଳିତ କରାଗଲା, ଶିବିରରେ ଆତ୍ମକ ବିଦ୍ରୋହ ଗଢ଼ିଉଠୁଥିଲା । ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀର ଭବିଷ୍ୟତ ଦ୍ଵାରା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଇଶ୍ଵର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଜ୍ଞାରେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ସହ ଭିତରେ ବିଚାରର ପ୍ରକାଶକୁ ବିଷୟ ର କରିଥିଲେ ।

ଖୋଦା ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଉପାସନାର ଜାଲିଆତି ପରିବର୍ତ୍ତନରୁପେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ର ଇର୍ଷ୍ୟା । ବିଚାର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ମୋଶା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ମହିମା ଦର୍ଶନ କଲେ । ସେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ "ନାମ" ବା ।ରା ପ୍ରତିନିଧିତା ତାଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ର ଏକ ଅଂଶ ଭାବେ ତାଙ୍କ ର ଇର୍ଷ୍ୟା ।କୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଉପାସକ ଓ ତାଙ୍କ ର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ର ପାପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ର ସମ୍ପର୍କ ପ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ମରଣ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଗୃହ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ ତାଙ୍କୁ ଭଙ୍ଗାଭୂତ କରିଦେଇଥିଲା । "ଉତ୍ସାହ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ "ଇର୍ଷ୍ୟା" । ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସ୍ଵଭାବର ଯେ ଗୁଣ ତାଙ୍କ ଇର୍ଷ୍ୟାକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ସେହି ଗୁଣଟି ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ତୁମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ ଗୁଣ ପରେ, ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତଥର" ନ୍ୟାୟବିଚାରରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର ଆହ୍ଵାନର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଂଶରେ ପରିଣତ ହେଲା । ଅବ୍ରାମଙ୍କର "ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ି" ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଯାଇଥିବାବେଳେ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଗଲା । ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଉତ୍ତର ବୃଷ୍ଟିର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ, ଯାହା ଅକ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟେ । ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ତାହାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଚାରି ପିଢ଼ିର ସନ୍ଦେଶର ପରିଚୟ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରେ, ଯାହା ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ରାମଙ୍କର ତ୍ରିବିଧି ଚୁକ୍ତିର ସର୍ବପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଥିଲା । ସେହି ବିଷୟ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚେ ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପରେ, ଚୁକ୍ତିର ସିନ୍ଦୁକ ଶିଲୋହରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ମୂର୍ଖ ମହାୟାନଙ୍କ ଏଲି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ପୁଅଙ୍କ ସହ ସାମୁଏଲଙ୍କ ଆହ୍ଵାନର ବିପରୀତତା ଦେଖାଯାଏ । ଶିଲୋହ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଥିବା ସିନ୍ଦୁକର ଯାତ୍ରାରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇଉଠିଲା । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାଚୀନଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ଵସ୍ତ କରିବାର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ସିନ୍ଦୁକ ବ୍ୟବହୃତ ହେବା ପରେ, ଏହା ପ୍ରାୟ ଚାରିଶେ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଲୋହରେ ରହିଲା, ଏଲି ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପୁଅମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ତାହାପରେ ଏହା ଫିଲିଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ହାତରେ ବନ୍ଦୀ ହେଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ସିନ୍ଦୁକକୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଆଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶର ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ରଣ ସଫଳ ହେଲା । ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକକୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାର ସ୍ଵପ୍ନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଯିରୁଶାଲେମରେ ନିଜ ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଞ୍ଛିଥିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ନାମ ତାଙ୍କର ଇର୍ଷ୍ୟା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଇର୍ଷ୍ୟାପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ରବିବାର ନିୟମର ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସମସ୍ତ ପାହାଡ଼ ଓ ପର୍ବତମାନଙ୍କଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ, ଏବଂ ଜାତିମାନେ କହିବେ, "ଆସ, ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଯାଉ ।"

ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ପର୍ବତ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଶିଖରରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ଏବଂ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଦ୍ଘଟ କରାଯିବ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାକୁ ପ୍ରବାହିତ ହେବେ । ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ଯିବେ ଏବଂ କହିବେ, ଆସ, ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତକୁ, ଯାକୁବଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଉପରକୁ ଯାଉ; ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ନିଜ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କର ପଥରେ ଚାଲିବୁ; କାରଣ ସିଓନରୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାହାରିବ, ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ । ଯିଶାଇୟ 2:2, 3.

ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଯିରୁଶାଲେମରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ, କାରଣ ସେଠାହିଁ ସେ ନିଜ "ନାମ" ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚୟନ କରିଥିଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ, "ପ୍ରଭୁ ମେଘମଧ୍ୟରେ ଅବତରଣ କରି, ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହେଲେ, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା କଲେ । ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅତିକ୍ରମ କରି ଘୋଷଣା କଲେ,

ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର, କୃପାଳୁ ଓ ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ, ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର; ସେ ହଜାର ହଜାରଙ୍କ ପ୍ରତି କୃପା ରକ୍ଷା କରନ୍ତି, ଅଧର୍ମ, ଅତିକ୍ରମ ଓ ପାପ କ୍ଷମା କରନ୍ତି; ତଥାପି ସେ କେବେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ; ପିତାମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି । ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩୪:୨, ୭ ।

ତାଙ୍କ ର "ନାମ" ହେଉଛି ତାଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର , ଏବଂ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ଓ ସେହିପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଇଶ୍ଵର ପ୍ରତି ମ—ଏହା ତାଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ , କିନ୍ତୁ ସରଳ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି । ଅବ୍ରାମଙ୍କ ର ଚୁକ୍ତିର ସତ୍ୟ , ଅର୍ଥାତ୍

“ନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ” ବିଷୟକ ସତ୍ୟ , ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଜ୍ଞା ।ରେ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଯଥା ଅତିରିକ୍ତ ଆଲୋକ ଦ୍ୱାରା ।ରା “ପଞ୍ଚମ ଉପରେ ପଞ୍ଚମ” ଭାବରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେଲା । ପରେ ମୋଶୀଙ୍କ ର ଅନୁଭବ, ତାଙ୍କ ର ଇର୍ଷ୍ୟା ।ର ଆଲୋକ ଯୋଗ କରି, ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷର ସହ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ର ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିଷୟକ ଆଲୋକକୁ ଆହୁରି ବିସ୍ତାରିତ କରେ । ପ୍ରେ ରିତ ପ୍ର କାଶନ ଚରିତ୍ର କୁ “ଚିତ୍ର । ଓ ଭାବନାର ସଂଯୋଗ” ଭାବେ ପରିଭାଷିତ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେ ରିତ ପ୍ର କାଶନ ଆମକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଜଣାଇଛି ଯେ, ଆମର ଚିତ୍ର । ଧାରା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ର ଚିତ୍ର । ଧାରା ପରି ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ତାଙ୍କ ର ଚିତ୍ର । ଓ ଭାବନାର ସଂଯୋଗ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଚରିତ୍ର ରେ ଆମ ସରଳ ମାନବୀୟ ଚିତ୍ର । ଓ ଭାବନାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ଏତେ ଅନେକ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଅଛି ଯେ, ପୃଥିବୀ ସହ ଆକାଶର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଯେପରି, ସେପରି ତାଙ୍କ ର ଚିତ୍ର । ଆମର ଚିତ୍ର । ଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ ।

“କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରା ମୋର ଚିତ୍ରା ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥମାନେ ମୋର ପଥ ନୁହେଁ,” ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି ।
 “ଯେହେତୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ପୃଥିବୀଠାରୁ ଯେତେ ଉଚ୍ଚ, ସେହିପରି ମୋର ପଥମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥଠାରୁ ଉଚ୍ଚ, ଏବଂ ମୋର ଚିତ୍ରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚିତ୍ରାଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ।” ଯିଶାୟା ୫୫:୮, ୯ ।

ଏହିପରି, ଚିତ୍ରନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମାନବୀୟ ଭାବନା ଏଠାରେ ରହିଛି; ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚରିତ୍ର ତାଙ୍କର ନାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାଶ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଏକ ପ୍ରକାଶ ଅଟେ । ଯିହୁଦୀ ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ଖୋଲନ୍ତି; ପାଲୋନି ହେଲେ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଅଲୁଚ ଗଣକ; ସେହି ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରୁ ନିଷ୍ପନ୍ନ ମୂଳ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ କ୍ୱଳନ୍ତ ଝାଡ଼, ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ, ପ୍ରଧାନଦୃତ ମୀଖାଏଲ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଏମିତି ଆଉ, ଆଉ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ଗୁଣାବଳୀ ଅର୍ଥାତ୍ । ‘ଚିତ୍ରନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ମାନବୀୟ ଭାବନା’ ହେଉଛି ଏହା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ସମସ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଥିବା ବୋଲି ଜଣାଶୁଣା, ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ କ’ଣ—ଯେ ଅତ୍ରାମଙ୍କ ସହିତ ତ୍ରିବିଧ ନିୟମ-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରଥମ ନିୟମୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ—“ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାର ବିଚାର” ହେଉଛି ସେହି ନିୟମର ମୂଳଭିତ୍ତିମୂଳକ ଉଚ୍ଚିତ—ଯାହା ତାଙ୍କର ନାମକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ?

ଏବଂ ସେ ଅତ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ନିଶ୍ଚୟରେ ଜାଣ, ତୁମର ସନ୍ତାନ ତାଙ୍କର ନୁହେଁ ଏମିତି ଏକ ଦେଶରେ ପରଦେଶୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରି ଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳେଶ ଦେବେ; ଏବଂ ଯେ ଜାତିଙ୍କର ସେମାନେ ସେବା କରିବେ, ସେହି ଜାତିଙ୍କୁ ମୁଁ ବିଚାର କରିବି; ଏବଂ ତାହାପରେ ସେମାନେ ବହୁତ ସମ୍ପଦ ସହିତ ବାହାରି ଆସିବେ । ଏବଂ ତୁମେ ଶାନ୍ତିରେ ତୁମ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ; ତୁମେ ଶୁଭ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ସମାଧି ପାଇବ । କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଏଠାକୁ ଆସିବେ; କାରଣ ଅମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ । ଆଦିପୁସ୍ତକ 15:13-16 ।

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ବିଚାରକ ଭାବରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରିତ୍ର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକ ପରୀକ୍ଷାକାଳ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହା ଚାରି ପିଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ । ଇଶ୍ୱର ବିଚାରକ; ସେ କୃପାମୟ; ସେ ଧର୍ମାତ୍ମକ; ଏବଂ ସେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଓ ଜାତିମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଚାରକୁ ତାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇଯାନ୍ତି । ଏକ ଚୟିତ ଜନସମୂହ ସହିତ ତାଙ୍କର ବାଚାରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଳଭୂତ ଘୋଷଣାରେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାର ବିଚାର ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି । ଯେପରି ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ସନ୍ଦେଶରେ ତିନୋଟି ପୃଥକ୍ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ସେପରି ଅତ୍ରାମଙ୍କ ବାଚାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ମଧ୍ୟ ସମଗ୍ର ତ୍ରିବିଧ ବାଚାର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଏହାହିଁ ଯେ, ସେ କୃପାମୟ ବିଚାରକ, ଯିଏ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାରେ ବିଚାର କରନ୍ତି । ଚୟିତ ଜନସମୂହର ବାଚା-ଇତିହାସର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ସେହି ଭିତ୍ତିର ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।

ଯେତେବେଳେ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକକୁ ପଞ୍ଚମ ପଦରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହୁଙ୍କାରର ଜାଗରୁତି ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଏ, ଏବଂ “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ” ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ “ଛେଦ କରାଯାଏ,” ସେତେବେଳେ ଏକ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କର ସେହି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚୁକ୍ତିଗତ ପୃଥକୀକରଣର ପରିଚୟ ହେଉଛି ସେହି ଚୁକ୍ତିର ମୂଳଭୂତ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିପାଦନ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବାରୁପେ “ଛେଦ କରାଯାନ୍ତି” । ସେମାନେ “ଛେଦ କରାଯାନ୍ତି,” କାରଣ ସେମାନେ ଚୁକ୍ତିର ମୂଳଭୂତ ସନ୍ଦେଶକୁ ବୁଝିନଥିଲେ ।

ଆଦିପୁସ୍ତକ କର ପନ୍ଦ ରମ ଅଧ ଯେଉଁ ସେହି ଚାରିଟି ପଦରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିର ସେହି ମୂଳଭୂତ ସନ୍ଦେଶ ଶିତି ହେଉଛି ସେହି ମାପକ ଦଣ୍ଡ —ସେହି ବିଚାରରେଖା—ଯାହା ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଚୁକ୍ତିର ଶିରୋଶିଳା-ସନ୍ଦେଶ “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଲସ” ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। “ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷା ଲସ” “କ୍ଷିନ୍ନ କରାଯାଏ” ବେଳେ ଏପ୍ରକାର ଲମ୍ବ ମଦ୍ୟ ପମାନଙ୍କର ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସହ ଯେ ଗମ୍ଭୀରତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ସେଥିର ସତ୍ୟ ଅର୍ଥ କେବଳ ସେତେବେଳେହି ବୁଝାଯାଏ—ଯେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟ ବର୍ଷାର ପରୀକ୍ଷା କାଳରେ, ବିଦ୍ରୋହୀ ମନୋନୀତ ଜନଙ୍କର ଶେଷ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ଚାରିଟି ବିଚାର-ଘୋଷଣାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ।

ଆଦିପୁସ୍ତକ ସତରହ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ କରାଯାଇଥିବା ତ୍ରିବିଧି ନିୟମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ଦେଖୁଛୁ:

ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ତେଣୁ ମୋର ଚୁକ୍ତି ପାଳନ କରିବ, ତୁମେ ଏବଂ ତୁମ ପରେ ତୁମ ବଂଶଧରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିଢ଼ୀ ପିଢ଼ୀରେ। ଏହା ମୋର ଚୁକ୍ତି, ଯାହା ତୁମେମାନେ ପାଳନ କରିବ, ମୋ ଓ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ, ଏବଂ ତୁମ ପରେ ତୁମ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ;

ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଶିଶୁଙ୍କର ସୁନ୍ଦତ ହେବ। ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଗ୍ରଚର୍ମର ମାଂସକୁ ସୁନ୍ଦତ କରିବ; ଏବଂ ଏହା ମୋର ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିୟମର ଏକ ଚିହ୍ନ ହେବ। ଏବଂ ଯେ ଆଠ ଦିନର, ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦତ ହେବ—ତୁମମାନଙ୍କର ପିଢ଼ୀ ପରମ୍ପରାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଶିଶୁ, ଯେ ଘରେ ଜନ୍ମିତ, କିମ୍ବା ତୁମର ସନ୍ତାନ ନୁହେଁ ଏମିତି କୌଣସି ପରଦେଶୀଠାରୁ ଧନ ଦେଇ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବ। ଯେ ତୁମ ଘରେ ଜନ୍ମିତ, ଏବଂ ଯେ ତୁମ ଧନରେ କ୍ରୟ କରାଯାଇଥିବା, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସୁନ୍ଦତ ହେବ। ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ମୋର ନିୟମ ତୁମମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ନିୟମରୂପେ ରହିବ। ଏବଂ ଯେ ଅସୁନ୍ଦତ ପୁରୁଷ ଶିଶୁଙ୍କ ଅଗ୍ରଚର୍ମର ମାଂସ ସୁନ୍ଦତ କରାଯାଇନାହିଁ, ସେ ପ୍ରାଣ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଛେଦିତ ହେବ; ସେ ମୋର ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିଛି। ଆଦିପୁସ୍ତକ 17:9-14।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ “କାଟି ଦିଆଯିବା”ର ପ୍ରତୀକ ପାଇଁ ଏକ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। “କାଟି ଦିଆଯିବା” ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଟିର ମୂଳ ଅର୍ଥ ପନ୍ଦରରେ ଅବ୍ରାହାମ ଯେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ କାଟିଥିଲେ, ସେଠାରେ ମିଳେ; ଏବଂ ସେହି ଅନୁକ୍ଷେପରେ, ଯେକୌଣସି ଲୋକଙ୍କର ଖତନା ହୋଇନଥାଏ, ସେ ନିୟମରୁ “କାଟି ଦିଆଯିବ।” ନିୟମ-ଇତିହାସରେ ଖତନାର ସ୍ଥାନରେ ବାପ୍ତିସ୍ମା ଆସିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜେ ସ୍ଥିର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ, ସେ ଆମର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଭାବେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ପୁନରୁଦ୍ଧିତ ହେଲେ।

ସେହି ଚିହ୍ନ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯେପରି ନୌକାରେ ଥିବା ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପରେ ହିଁ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ—ଯେପରି ଇସ୍ରାଏଲ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକରିତ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଯିଜେବେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛିବାର ବିଷୟ ହୋଇଥିଲା, କିମ୍ବା ଦାନିଏଲ, ଶତ୍ରୁକ୍, ମେଶକ୍ ଓ ଅବେଦନଗୋଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ରାଜାଙ୍କ ଭୋଜନ ଭକ୍ଷଣ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସୁସ୍ଥ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା; ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଦୃଶ୍ୟମାନ। ଖରା ଜୀବନର ଏକ ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ନୌକା ଉପରେ ଥିବା ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବାମାନଙ୍କ ବିପରୀତ ଜୀବନ୍ତ ରହିଥିଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ, ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ବସ୍ତ୍ର-ସ୍ନାନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ପ୍ରେରିତ ପୌଲ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସକୁ ହିଁ ବ୍ୟବହାର କରି ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ମୁଖ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ। ସେ ସୁନ୍ଦତ ତରେ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିବା ଶରୀରାଂଶକୁ, ଦୈବଦ୍ୱୟ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ସମ୍ପର୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ତରସ୍ୱ ଭାବ ସହିତ ତାହାର ନିମ୍ନ ତରସ୍ୱ ଭାବର ସମ୍ପର୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ପୌଲ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱୟ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀ ବାକ୍ୟକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ “ଯିଏ ଚୟନିତ ହୋଇଥିଲେ” ଭାବେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, (ଯେପରି ତାଙ୍କର ନାମ ସାଉଲର ଅର୍ଥ) ଥିଲା, ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତି-ଜନ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଇସ୍ରାଏଲରୁ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯାଇଥିବା ରୂପାନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସେହି ମହାନ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବ। ନିଜକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବାରେ, ସେ

ନିଜର ଭବିଷ୍ୟ ବ୍ ଶାମୟ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସର ପରିପ୍ରେ ଶ୍ଯ ୫ ୫ ରେ ପ୍ର ସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ପତ୍ତି ସତର ଅଧ୍ୟାୟ ତିନିଟି ମୂଳଭୂତ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପର ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାର ଓମେଗା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଖତନାର ଚିହ୍ନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ; ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପତାକା-ଚିହ୍ନ, ଯାହା ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ତିନିଜଣ ଦୂତ ହେଉଛନ୍ତି ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଆଲ୍ଫା ଚୁକ୍ତିର ଓମେଗା । ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ।

ପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ନିଜ ପରେ ଶପଥ କରିଛି, କାରଣ ତୁମେ ଏହି କାମ କରିଛ, ଏବଂ ତୁମ ପୁତ୍ରକୁ, ତୁମ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରକୁ, ରଖି ନାହାଁ; ତେଣୁ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି, ଏବଂ ବଂଶବୃଦ୍ଧିରେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମର ବଂଶକୁ ଆକାଶର ତାରାମାନଙ୍କ ପରି ଓ ସମୁଦ୍ରତଟର ବାଲୁକା ପରି ବଢ଼ାଇବି; ଏବଂ ତୁମର ବଂଶ ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର କରିବ; ଏବଂ ତୁମର ବଂଶରେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତି ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ; କାରଣ ତୁମେ ମୋର କଥା ମାନିଛ । ଆଦିପୁସ୍ତକ ୨୨:୧୫-୧୮ ।

ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଏହିପରି କୁହାଯାଇଛି, "And it came to pass after these things, that God did tempt Abraham, and said unto him, Abraham: and he said, Behold, here I am." ଦ୍ୱିତୀୟ ଚୁକ୍ତି-ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ, ଇଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ, ଏପରିଭାବେ ଏକ ଅକ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହାମ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତେବେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ତ୍ରିବିଧ ଚୁକ୍ତିର ଅକ୍ତିମ ଚାରିଟି ପଦ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା । ଅବ୍ରାହାମ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ "ଆଜ୍ଞାପାଳନ" କରିଥିବାରୁ, ଏବଂ ଏହି ଅନୁକ୍ରେମରେ ସେହି ସ୍ୱର ତାଙ୍କର "ଚୁକ୍ତିର ସ୍ୱର," ତେଣୁ ଅବ୍ରାହାମ ଜାତିସମୂହର ପିତା ଭାବେ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହେବେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଏକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପରି ଏପରି ଏକ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହା ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ; ଏବଂ ଚରିତ୍ର ଏହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ତୁମେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ କି ନାହିଁ । ଯେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ପରି ଏହି ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀର ଜାତିମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବେ । ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଗ୍ରହୀତ ସତରଟି ପଦ ଇଶ୍ୱର ଓ ଏକ ମନୋନୀତ ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ଏହା କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ଏକ ମନୋନୀତ ଜନଙ୍କ ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସର ଆଲ୍ଫାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଏହା କରିବା ସହିତ, ସେହି ପଦମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଉତ୍ତ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସର ଓମେଗାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ।

ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ଲୋକ ପ୍ରଥମେ ଚୁକ୍ତିର ଶର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ପରୀକ୍ଷା ନ କରି କୌଣସି ଘର କିମ୍ବା ଯାନବାହନ କିଣିବେ? ଲାଓଦିକିୟାର ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆତ୍ମଭେଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କର ସର୍ବପ୍ରଥମ ଶର୍ତ୍ତ ଏହାରେ ଗଠିତ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜକୁ ସେହି କୃପାମୟ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି ପରିଚିତ କରାନ୍ତି, ଯିଏ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଚାର କରନ୍ତି? ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଏହା ଯେ ସେମାନେ ମିଳରାଇଟ ଇତିହାସର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜେମାନେ ଯେ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ସମ୍ପର୍କର ଦାବି କରନ୍ତି, ତାହାର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହାନ୍ତି; ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପରି, ନିଜମାନଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହାନ୍ତି । ସେହି ପରିଦର୍ଶନର ଅବଧୂର ଉପସଂହାର—ଯାହା ୨/୧୧ ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା—ସେତେବେଳେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଅନ୍ତି, କେବଳ ଏତିକି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯେ ସେମାନେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଛନ୍ତି ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ ।

"ଅପ୍ରେ ଲ ୧୮ ଚାରିଖରେ, ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱ ସ୍ତ ହେଉଥିବା ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ମୋର ସାମ୍ନାକୁ ଗତି କରିଯାଇଥିବାର ଦୁଇ ଦିନ ପରେ, ମୁଁ ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେ ଲେସ୍ ର କାର୍ ସ୍ଟ୍ରେ ଚକ୍ରେ ନିଜ ିରିତ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଗଲି । ଆମେ ଚକ୍ରେ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚି ଥିବାବେଳେ, ସମ୍ଭାବ୍ୟତଃ ବିକ୍ରେ ତା ବାଳକମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକୁଥିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଶୁଣିଲୁ: 'ଭୂମିକମ୍ପା ରେ ସାନ୍ ପ୍ରା ନସିକ୍ସେ । ଧ୍ୱ ସ୍ତା!' ଭାରତୀୟ ାକ୍ତ ହୃଦୟରେ ମୁଁ ସେହି ଭୟାବହ ବିପର୍ଯ୍ୟୟର ପ୍ର ଥମ ହ୍ୱ ରିତପୁତ୍ର ିତ

ସମ୍ଭବ ପଡ଼ିଲି।”

“ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପରେ, ଆମର ଘରକୁ ଫେରା ଯାତ୍ରାରେ, ଆମେ ସାନ ପ୍ରାନ୍ତସିନ୍ଧୋ ମାଧ୍ୟମରେ ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଘୋଡ଼ାଚାଡ଼ି ଭାଡ଼ା କରି, ସେହି ବିଶାଳ ନଗରରେ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଧୂମକୁ ଦେଖିବାରେ ଏକ ଘଣ୍ଟା ଓ ଅର୍ଧ ସମୟ ବ୍ୟୟ କଲୁ। ଯେଉଁ ଅଜାଳିକାମାନେ ବିପଦକୁ ଅଭେଦ୍ୟ ବୋଲି ଭାବାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଧୂମସ୍ତୁପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା। କେତେକ ଘଟଣାରେ ଅଜାଳିକାମାନେ ଆଂଶିକ ଭାବେ ଭୂମିଭିତରେ ଧସିଯାଇଥିଲା। ସହରଟି ଅଗ୍ନିନିରୋଧକ ଓ ଭୂକମ୍ପନିରୋଧକ ସଂରଚନା ନିର୍ମାଣ କରିବାରେ ମାନବୀୟ କୌଶଳର ଅସମର୍ଥତାର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାନକ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲା।”

ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦକ୍ଷା ଜେଫ୍ ନିୟାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ କେମିତି ନ୍ୟାୟବିଚାର ଆଣିବେ: “ମୁଁ ଭୂମିର ଉପରୁ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ସର୍ବଥା ବିନାଶ କରିଦେବି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। ‘ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁକୁ ବିନାଶ କରିବି; ମୁଁ ଆକାଶର ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ସମୁଦ୍ରର ମାଛମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହିତ ବିପ୍ଳବରୂପ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ଭୂମିର ଉପରୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛେଦ କରି ହଟାଇଦେବି,’ ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।”

“ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବଳିଦାନର ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ମୁଁ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କୁ, ରାଜାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଦେଶୀ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ସେହି ଦିନେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସେସବୁକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯେମାନେ ଦ୍ଵାରସୀମା ଉପରେ ଲାଫ ମାରନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ମାଲିକମାନଙ୍କ ଘରକୁ ହିଂସା ଓ କପଟରେ ପୂରଣ କରନ୍ତି....”

“ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏମିତି ହେବ ଯେ, ମୁଁ ଦୀପ ନେଇ ଯିବୁ ଶାଲେମକୁ ଖୋଜିବି, ଏବଂ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି ଯେମାନେ ନିଜ ତଳାଣିରେ ବସି ଅଟଳ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟରେ କହନ୍ତି, ପ୍ରଭୁ ନ ଭଲ କରିବେ, ନ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବେ। ଏହିକାରଣରୁ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଲୁଚର ବସ୍ତୁ ହେବ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଘରବାଡ଼ି ଉଜାଡ଼ ହେବ; ସେମାନେ ଘର ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ରୋପଣ କରିବେ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବେ ନାହିଁ।

“ଯେହୋବାଙ୍କର ମହାନ ଦିନ ସମାପ୍ତରେ ଅଛି, ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମାପ୍ତରେ ଅଛି, ଏବଂ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି; ଯେହୋବାଙ୍କର ଦିନର ଧ୍ଵନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ସେଠାରେ ପରାକ୍ରମୀ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ କହୁଥାଆନ୍ତେ କାନ୍ଦିବ। ସେହି ଦିନ କ୍ରୋଧର ଦିନ, ସଙ୍କଟ ଓ କଷ୍ଟର ଦିନ, ଧୂମ ଓ ବିନାଶର ଦିନ, ଅନ୍ଧକାର ଓ ଅନ୍ଧାରାଚ୍ଛନ୍ନତାର ଦିନ, ମେଘ ଓ ଘନ ଅନ୍ଧକାରର ଦିନ, ତୁରୀ ଓ ସତକର୍ତ୍ତୃନିର ଦିନ, ଦୁର୍ଗବନ୍ଧ ନଗରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଦୁର୍ଗସ୍ତମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ। ଆଉ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏମିତି ସଙ୍କଟ ଆଣିବି ଯେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧମାନଙ୍କ ପରି ଚାଲିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ଯେହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛନ୍ତି; ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଧୂଳିର ପରି ଢାଳିଦିଆଯିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦେହ ମଳର ପରି ହେବ। ଯେହୋବାଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ରୂପା କି ସୁନା କିଛିମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଇର୍ଷ୍ୟାର ଅଗ୍ନିଦ୍ଵାରା ସମଗ୍ର ଦେଶ ଭସିତ ହେବ; କାରଣ ସେ ଦେଶରେ ବସୋବାସ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ଶୀଘ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ଭୟଙ୍କର ସମାପ୍ତି କରିବେ।’ ସଫନିୟ 1:2, 3, 8-18.”

“ଇଶ୍ଵର ଆଉ ବହୁଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହିଷ୍ଣୁ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ବିଚାରଦଣ୍ଡ କେତେକ ସ୍ଥାନ ଉପରେ ପଡ଼ିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛି, ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ଅପସନ୍ନତା ଅନୁଭୂତ ହେବ।”

“ଏକ ପରମ୍ପରା ରାଗତ ଘଟଣାମାଳା ଘଟିବ, ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିବ ଯେ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିପତି ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି। ସତ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ, ନିର୍ଦ୍ଦିବାଦ ଭାଷାରେ ଘୋଷିତ ହେବ। ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବେ, ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ନିକେଶନାଧୀନ ହୋଇ ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ। ସୁସମାଚାର ତାହାର ନିର୍ମଳତାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ଜୀବନ୍ତ ଜଳର ସ୍ତ୍ରୋତ ତାହାର ପଥରେ ଅଧିକ ଗଭୀର ଏବଂ ବିସ୍ତୃତ ହେବ। ସମାପ୍ତ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ହଲରୁ ଏବଂ ସେହି ଅଧିକ ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟିକ ବ୍ୟବସାୟଗତ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନରୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ପୁଣ୍ୟ ତଃମନକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖେ, ମଣିଷମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅନୁଭବୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କରେ ଶିକ୍ଷିତ କରାଯିବେ। ସେମାନେ ଯେପରି ଫଳବାୟକ ଭାବେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଶିଖିବେ, ସେପରି ସତ୍ୟକୁ ଶକ୍ତିସହିତ ଘୋଷଣା କରିବେ। ଦିବ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବସ୍ତୁର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା,

କଠିନତାର ପର୍ବତମାନ ହତାୟତ ସମୁଦ୍ର ରେ ନିଷ୍ଠିପ୍ତ କରାଯିବ। ଯେ ସନ୍ଦେଶ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ଅର୍ଥବହ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଯିବ ଓ ବୁଝାଯିବ। ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ ସତ୍ୟ କ'ଣ। ଅଗ୍ର ସର ହୋଇ, ଏବଂ ଆହୁରି ଅଗ୍ର ସର ହୋଇ, କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ର ଗତି କରିବ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ସତର୍କ କରାଯାଇନଥିବ; ଏବଂ ତାହା ପରେ ଶେଷ ଆସିବ।”

“ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବିତିଯାଇବା ସହିତ ସହିତ ଏହା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମାନ ପୃଥିବୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଛନ୍ତି। ଅଗ୍ନି, ବନ୍ୟା ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସେ ଏହି ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସନ୍ନିକଟ ଆଗମନ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟ ସନ୍ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସର ମହା ସଙ୍କଟ ଆସିପହଞ୍ଚିବ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗତିବିଧିକୁ ତୀବ୍ର ଆଗ୍ରହ ଓ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆଶଙ୍କା ସହିତ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯିବ। ଶୀଘ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଚାରମାନ ଏକର ପରେ ଏକ ଆସିବେ—ଅଗ୍ନି, ବନ୍ୟା ଓ ଭୂମିକମ୍ପ, ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ରକ୍ତପାତ।”

“ହାୟ, ଯେ ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟକୁ ଜାଣିପାରନ୍ତେ! ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାରୀ ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିନାହାନ୍ତି। ଅନେକ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିନାଶକାରୀ ନ୍ୟାୟବିଚାରମାନଙ୍କର ସମୟ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପାର ସମୟ ଅଟେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟ କ'ଣ ତାହା ଶିଖିବାର କୌଣସି ସ୍ୱୟମୋଗ ପାଇନଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୋମଳତାର ସହିତ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ। ତାଙ୍କର କୃପାମୟ ହୃଦୟ ସ୍ପର୍ଶିତ ହୋଇଛି; ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସାରିତ ଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱାର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ।”

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କରୁଣା ତାଙ୍କର ଦୀର୍ଘ ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି। ସେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ରୋକି ରଖୁଛନ୍ତି, ସତର୍କତାର ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଘୋଷିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। ହାୟ, ଯଦି ଆମର ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱକୁ କରୁଣାର ଶେଷ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଥିବା ଦାୟିତ୍ୱକୁ ଯେପରି ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ସେପରି ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ କି ଅତ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଇଥାନ୍ତା!”

Testimonies, volume 9, 94–97.